

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
Εἰς τοὺς ἁγίους καὶ θαυματουργοὺς
ἀναργυροὺς

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ'

Θεός Κυριός και επεφανεν ἡμιν
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κυριός και επεφανεν ἡμιν
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

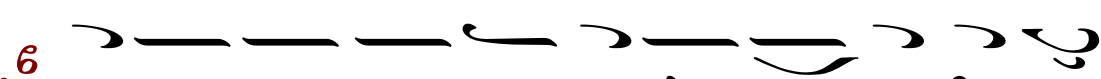
Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Ως τῶν νοσοῦντων συμπαθεῖς ἰατεῖρες, καὶ χειρουργοὶ τῶν χαλεπῶν παθημάτων, καὶ τῶν πασχόντων Θεῖοι ἀντιλήπτορες, ἴασιν καὶ λύτρωσιν, καὶ ὑγείαν καὶ ῥῶσιν, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος χορηγεῖτε ἀπαύστως, Κοσμᾶ σοφὲ σὺν τῷ Δαμιανῷ, τοῖς τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν καταφεύγουσι.

Ἦχος ᾠ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

 Ὡς των νο σουν των συ μπα θεις ι α τει

 ρες και χει ρουρ γοι των χα λε πων πα θη μα

 των και των πα σχον των Θει οι α ντι λη

 πτο ρες ι α σιν και λυ τρω σιν και υ γει

 αν και ρω σιν ψυ χης ο μου και σω μα τος

 χο ρη γει τε α παυ στως Κο σμα σο φε συν

τω Δα μι α νω ^Δ τοις τη πρε σβει α υ μων
κα τα φε ευ γου σι ⁶

Δόξα.

τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Ὡχος πλ. δ'

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί,
ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἀπολυτίκιον

Ὡχος λ' αἰ ² ^χ

^χ ^Γ Ἄ γι οι Α ναρ γυ ροι και θαυ μα
του ουρ γοι ^Γ ε πι σκε ψα σθε τας α σθε
νει ας η μων ^Δ ⁹ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ ⁹ δω ρε
αν δο ο τε η μιν ^Γ ^Δ

Καὶ νῦν...,

Οὐ σιωπήσωμεν πότε Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σύ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ

ων δει νω ω ων

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἁνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἄνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶπα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ὡδὴ α'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἦχος λ' Ἄ Νη —² Γα

Ἄ Ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρεσβευσατε υπερ

η μων Ἄ

Θεράποντες Θεῖοι τοῦ Λυτρωτοῦ, δυὰς Ἀναργύρων, θεραπείας μὲ ταχυνῆς, τῆς κατὰ ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα, τῇ ἀντιλήψει ὑμῶν ἀξιώσατε.

Ἄ Θε ρα πον τες Θει ει οἱ τοῦ Λυ τρω του Ἄ

δυ ας Α να ρ γυ υ ρων Θε ρα πει ει ας με τα

χι νης Ἄ της κα τα ψυ χη τε και το σω

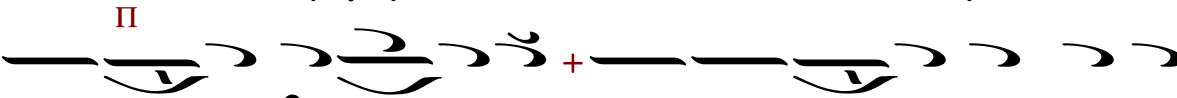
μα Ἄ τη αν τι λη ψει υ μων α ξι ω σα τε Ἄ

Ἄ Ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρεσβευσατε υπερ

η μων Ἄ

Ἐπλήγην κακία τοῦ δυσμενοῦς, καὶ νόσω βαρεία, περιπέπτωκα χαλεπῶς, ἀλλ' ὦ ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, τῆς ἐπελθούσης μὲ θλίψεως ῥύσασθε.

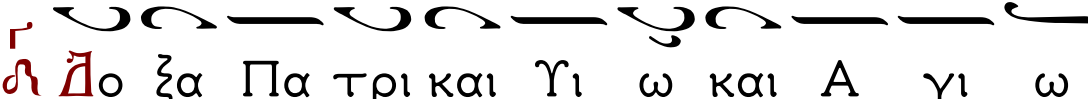

 Ἐπλή γην κα κι ι α του δυ σμε νους

 και νο σω βα ρει ει α πε ρι πε ε πτω κα χα

 λε πως ἀλλ' ὦ ι α τροι των α σθε νουν

 των της ε πελ θου σης με θλι ψε ως ρυ σα

 σθε

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

 Πνευ μα τι

Ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, Κοσμᾶ Θεοφόρε σὺν τῷ Θείῳ Δαμιανῷ, πόνων καὶ δεινῶν ἁρρωστημάτων, τοὺς προσιόντας ὑμῖν ἀπαλλάξατε.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΓΓΕΛΩΝ

^N ^Γ ^Π ^Μ ^Γ
α σεις πα ρε ε χον τες δω ρε αν Κο
^Π ^Μ ^Γ
σ μα Θε ο φο ο ρε συν τω Θε ι ει ω Δα μι α νω
πο νων και δει νων αρ ρω στη μα των τους
προ σι ον τας υ μιν απα λλα ζα τε

^N ^N
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ὁ λόφωτον σκήνωμα τοῦ Χριστοῦ,
Κεχαριτωμένη, Ἀειπάρθενε Μαριάμ, λάμπруνον
τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, ταῖς φωταυγέσι σου
χάρισι δέομαι.

^N ^Γ ^Π ^Μ ^Γ
Ο λο φω τον σκη η νω μα του Χρι στου
^Π ^Μ ^Γ
Κε χα ρι τω με νη Α ει πα αρ θε νε Μα
ρι αμ λαμπρυ νον τον ζο φον της ψυ χης

μου^κ ταις φω^λταυ γε σισου χα ρισι δε ο μαι^ρ

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψῖδος.

γι^ρ οι του Θε^ρ ου πρε σβευ σα τε υ

περ η^ρ μων^ρ

Ἱατροὶ δεδειγμένοι, παρὰ Θεοῦ ἄμισθοι, τοῖς ὀδυνηρῶς τρυχομένοις, πόνοις καὶ ἄλγεσι, Θεῖοι Ἀνάργυροι, τῆς ταλαιπώρου ζωῆς μου, τάς ὀδύνας λύσατε, ὡς συμπαθέστατοι.

α^N τροι^Γ δε δειγ^N με νοι πα^Γ ρα Θε^Γ ου

α^Γ μι σθ^ρ οι τοις ο^N δυ νη ρως τρυ χο^N με

νοις^N πο νοις και αλ^Γ γε σι Θε^ρ οι Α^N να ρ γυ ροι

της τα^Π λαι πω ρου ζω^Γ ης μου^ρ τας ο^Γ δυ νας

λυ⁺ σα τε^Γ ως συμπαθεστατοι^ρ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Γ
Α Ἄ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ
περ η μων

Ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, οἷα πηγὴ δίκρουνος, ἡ
τῶν ἱερῶν Ἀναργύρων, δυὰς αὐτάδελφος,
κόσμῳ πηγάζοντες, ἀσθενειῶν πάντα ρύπον, καὶ
παθῶν τὸν βόρβορον, ἀποκαθαίρετε.

N Γ N Γ
Α μα των τα ρει θρα οι α πη γη
δι κρου νος ἡ των ι ε ρων Α ναρ γυ
ρων δυ ας αυ τα δελ φος κο σμω πη γα ζον
τες α σθε νει ων παν τα ρυ πον και πα
θων τον βορ βο ρον α πο κα θαι ρε τε

Γ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Αναργύρως τάς νόσους, τάς τῶν βροτῶν παύοντες, ὡς παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν Ἅγιοι, παύσατε δέομαι, τὸ τῆς καρδίας μου ἄλγος, καὶ πρὸς σωτηρίας μέ, τριβὸν ἰθύνετε.

^N ^Γ
^Γ **Α** να ρ γυ ρως τας νο σους τας των βρο
 των παυ ον τες ^Γ ως πα ρα Κυ ρι ου λα βον
^N ^Γ
 τες την χα ριν Α γι οι ^Γ παυ σα τε δε ο μαι
^Π ^Γ
 το της καρ δι ας μου αλ γος ^Γ και προς σω τη
 ρι ας με τρι βονι θυ να τε ^Γ

^N ^Γ
^Γ **Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ^Γ

Τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου, ὑπερφυῶς τέξασα, τὴν ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, πληγὴν ἰώμενον, ἡμῶν Πανύμνητε, τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, ἴασαι τὸν καύσωνα, τῇ σῇ χρηστότητι.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

^N
^Γ
Τον Σω τη ρα του κο σμου υ περ φυ ως
τε ζα σα την εκ της αρ χαι ας κα τα α
ρας πλη γην ι ω με νον η μων Πα νυ μνη τε
της α σθε νου σης ψυ χης μου ι α σαι
τον καυ σω να τη ση χρη στο τη τι
τον καυ σω να τη ση χρη στο τη τι

Διάσωσον, τῶν εὐκλεῶν Ἀναργύρων δυὰς
ἁγία, πάσης νόσου καὶ ἀσθενείας καὶ θλίψεως,
τοὺς καταφεύγοντας πίστει ὑμῶν τῇ σκέπῃ.

^N
^Γ
Δι α α α σω ω ω σον των ευ κλε
ων Α ναρ γυ ρων δυ ας α γι ι α πα σης
νο σου και α σθε νει ας και θλι ψε ως τους κα
τα φευ γον τας πι στει υ μων τη σκε πη
τα φευ γον τας πι στει υ μων τη σκε πη

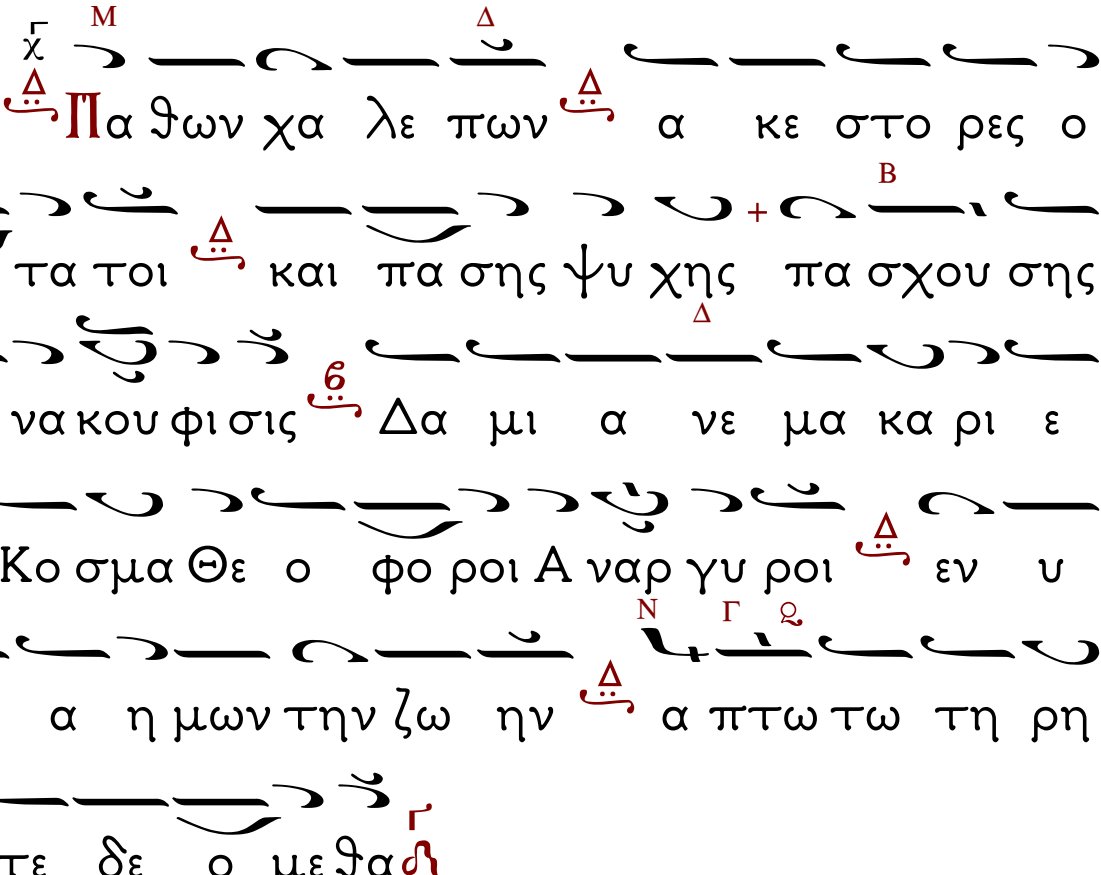
Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Παθῶν χαλεπῶν, ἀκέστορες ὀξύτατοι, καὶ
πάσης ψυχῆς, πασχούσης ἀνακούφισις, Δαμιανὲ
μακάριε καὶ Κοσμᾶ Θεοφόροι Ἀνάργυροι, ἐν
ὕγείᾳ ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀπτῶτω τηρήσατε
δεόμεθα.

Κάθισμα. Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἦχος Δι

Πα θων χα λε πων α κε στο ρες ο
 ξυ τα τοι και πα σης ψυ χης πα σχου σης
 α να κου φι σις Δα μι α νε μα κα ρι ε
 και Κο σμα Θε ο φο ροι Α να ρ γυ ροι εν υ
 γει α η μων την ζω ην α πτω τω τη ρη
 σα τε δε ο με θα

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος λ̣ α̣ — Γ̣ α̣

Ἰ̣ ἁ̣ ἡ̣ γι̣ οἱ̣ τοῦ̣ Θε̣ οῦ̣ πρε̣ σβευ̣ σα̣ τε̣ υ̣ περ̣

ἡ̣ μων̣

Ῥ̣ ῶ̣ σιν̣ θείαν̣ καὶ̣ ἱ̣ α̣ σιν̣, καὶ̣ ἁ̣ μαρτη̣ μά̣ των̣
θεό̣θεν̣ ἄ̣ φε̣ σιν̣, ἐ̣ ξαι̣ τη̣ σα̣ σθε̣ Ἀ̣ να̣ ρ̣ γυ̣ ροι̣, τοῖ̣ς
συ̣ νε̣ χο̣ μέ̣ νοι̣ς ἁ̣ ρ̣ ρω̣ στή̣ μα̣ σι̣.

Ῥ̣ ῶ̣ σιν̣ θει̣ αν̣ και̣ ἱ̣ α̣ σιν̣ και̣ α̣ μαρ̣

τη̣ μα̣ των̣ θε̣ ο̣ θε̣ να̣ φε̣ σιν̣ ε̣ ξαι̣ τη̣ σα̣

σθε̣ Ἀ̣ να̣ ρ̣ γυ̣ ροι̣ τοι̣ς̣ συ̣ νε̣ χο̣ με̣ νοι̣ς̣ α̣ ρ̣ ρω̣

στη̣ μα̣ σι̣

Ἰ̣ ἁ̣ ἡ̣ γι̣ οἱ̣ τοῦ̣ Θε̣ οῦ̣ πρε̣ σβευ̣ σα̣ τε̣ υ̣ περ̣

ἡ̣ μων̣

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ὁδυνώμενος πάθεσιν, ὑμῶν τῇ πρεσβείᾳ
προστρέχω Ἅγιοι, μὴ παρίδητε Ἀνάργυροι τὸν
ταῖς ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

^M
Γ ρ ^N ^Γ
Α Ο δυ νω με νος πα θε σιν Α υ μων τη πρε
^N
σβει α προ στρε χω Α γι οι Α μη πα ρι δη
^Γ
τε Α να ρ γυ ροι Δ τον ταις α μα ρ τι αις α
πο λ λυ με νον Α

^Γ
Α Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι Α

Ἰατροὶ συμπαθέστατοι, μυστικοῖς
φαρμάκοις ὑμῶν τῆς χάριτος, τὴν ἀφόρητόν μου
ἄλγησιν, τὴν μαστίζουσαν μὲ θεραπεύσατε.

^M
Γ ρ ^N ^Γ
Α Ι α τροι συ μπα θε στα τοι Α μυ στι κοις
^N
φα ρ μα κοις υ μων της χα ρι τος Α την α φο

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΔΡΕΥΡΩΝ

ρη τον μου αλ γη σιν ^Γ ^Δ ⁹ την μα στι ζου σαν με

Ἰερα πεισα τε

[illegible]

των αιωνων αμην

Ἰατῆρα κυήσασα, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην
κόσμον ἰώμενον, ἴασαί μου τὰ ἀλγήματα,
Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

α τη ρα κυ η σα σα τον των ο

λων Κτιστην κοσμονι ω μενον **α** ι α σαι

μου τα αλ γη μα τα ^ΓΚε χα ρι τω με νη Μη

τροπαρθε νε

Ὡδὴ ε'.

Ἦχος πλ. δ'. Φώτισον ἡμᾶς

γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβευσατε ὑπερ
ἡμῶν

Ἰαμα αἰεί, ἀναβλύζει Θεῷ Πνεύματι, ὁ ναὸς
ὑμῶν Ἀνάργυροι κλεινοί, καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶν οἶδημα.

Ἰαμα αἰεί, ἀναβλύζει Θεῷ
Πνεύματι ὁ ναὸς ὑμῶν Ἀνάργυροι
κλεινοί καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον καὶ πᾶν οἶδη
μα

γι οἱ τοῦ Θεοῦ πρεσβευσατε ὑπερ
ἡμῶν

Ἀνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύετε Ἀνάργυροι, ἐξ
ὑμῶν ἀποδιώκοντες αἰεί, τὴν μανίαν τοῦ δολίου
πολεμήτορος

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Γ
Α νω θεν η μας ε πο πτευ οι τε Α
Ν Γ
ναρ γυ ροι Α εξ η μων α πο δι ω κον τες
Χ
α ει Α την μα νι αν του δο λι ου πο λε μη
το ρος Α
Α Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι Α

Σώμα καὶ ψυχὴν, ἀσινῇ ἡμῶν τηρήσατε, ἐκ δεινῶν ἀσθενειῶν καὶ συμφορῶν, τῶν προστάτας κεκτημένων ἡμᾶς Ἅγιοι.

Ν
Α Σω μα και ψυ χην α σι νη η μων τη
Γ Ν Γ
ρη σα τε Α εκ δει νων α σθε νει ων και συμ
Γ
φορ ων Α των προ στα τας κε κτη με νων η μας
Α γι οι Α

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

$\overset{N}{\underset{\Gamma}{\text{K}}} \text{αι νυν και } \alpha \text{ ει και εις τους αι } \omega \text{ νας}$

των αιωνων αμην

Ἐχραντε Ἀγνή, τὴν χρανθείσάν μου
διάνοιαν, μανιώδεσι τοῦ πλάνου προσβολαῖς,
ἀποκάθαρον τοῖς ῥείθροις τοῦ ἐλέους σου.

χραν τε Α γνη την χραν θει σαν μου
 δι α νοιαν μα νι ω δε σι του πλα νου
 προ σβο λαις α πο κα θα ρον τοις ρει θροις
 του ε λε ους σου

Ὡδοὶς.
Τὴν δέξιν.

ἡ μων
 ἡ γι ο ι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Συντρίμματα, τῶν ψυχῶν ἰάσασθε, καὶ τοῦ σώματος δεινὰς καχεξίας, ὥς δεδεγμένοι πλουσίαν τὴν χάριν, τοῦ θεραπεύειν τάς νόσους Ἀνάργυροι, τῶν προσφωνούντων εὐλαβῶς, τὴν σεπτὴν ὑμῶν κλήσιν ἐκάστοτε.

Συντρι ι ιμ μα α τα των ψυ χων ι
α σα σθε και του σω μα τος δει να ας
κα χε ξι ας ως δε δεγ με νοι πλου σι
αν την χα ριν του θε ρα πευ ει ντας νο σους
Α να ρ γυ ροι των προ σφω νουν των ευ λα βως
την σε πτην υ μων κλη σιν ε κα στο τε

Ἄ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υπε ρ
η μων

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Θηρεύσας μέ, ἡδονῆς δελέατι,
ἡχμαλώτευσεν ὁ δόλιος δράκων, ἔνθεν ὀδύνη
καὶ νόσοι καὶ πόνοι, κρίσει δικαία ἐπῆλθόν μοι
Ἅγιοι, ὧν τῆς βαρείας συνοχῆς, ρύσασθε με
Ἀνάργυροι δέομαι.

Θη ρε ε ευ σα ας με η δο νης δε
λε α τι ηχ μα λω τευ σεν ο δο ο λι ος
δρα κων εν θεν ο δυ ναι και νο σοι και
πο νοι κρι σει δι και α ε πηλ θον μοι Α
γι οι ων της βα ρει ας συ νο χης ρυ σα σθε
με Α να ρ γυ ροι δε ε ο ο μαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ἐκλάμποντες, ὡς φωστῆρες ἄδυτοι,
ἱαμάτων τάς ἀκτίνας τῇ κτίσει, τῶν νοσημάτων
διώκετε ζόφον καὶ τῆς ὑγείας τὸ φῶς
διαυγάζετε, Ἀνάργυροι Θαυματουργοί, τοῖς τῇ
σκέπη ὑμῶν καταφεύγουσι.

Ἐκλάμποντες, ὡς φωστῆρες
ἱαμάτων τάς ἀκτίνας τῇ κτίσει, τῶν νοσημάτων
διώκετε ζόφον καὶ τῆς ὑγείας τὸ φῶς διαυγάζετε,
Ἀνάργυροι Θαυματουργοί, τοῖς τῇ
σκέπη ὑμῶν καταφεύγουσι.

καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων ἀμήν.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Μητράνανδρε, Μαριὰμ Θεονυμφε, ἡ τὸν
Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκούσα, τὴν χαλεπὴν τοῦ
νοός μου σκοτίαν, τῇ φωταυγεί σου διάλυσον
χάριτι, καὶ ἴθυνον μὲ πρὸς τὸ φῶς, τῶν σεπτῶν
ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρα α α να αν δρε Μα ρι αμ Θε
ο νυμ φε η τον Θε ον α νερ μη νε ευ
τως τε κου σα την χα λε πην του νο ος
μου σκο τι αν τη φω ταυ γει σου δι α λυ
σον χα ρι τι και ι θυ νον με προς το φως
των σεπτων εν το λων του Θε ου ημων
Δι α α α σω ω ω σον των ευ κλε
ων Αναρ γυ ρων δυ ας α γι ι α πα σης
νο σου και α σθε νει ας και θλι ψε ως τους κα

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

τα φευ γον τας πιστει υ μων τη σκεπη
α α χρα α αν τε η δι α λο
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως επ ε
σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

ᾠχος β'. Τοῖς πῶν αἱμάτων

Τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν δεξάμενοι, τοὺς ἀνιάτως νοσοῦντας ἰάσασθε, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανὲ ἔνδοξοι, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν αἰτούμενοι, τοῖς πίστει ὑμῖν καταφεύγουσι.

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

ᾠχος β'. Τοῖς πῶν αἱμάτων

ᾠχος Δι

Τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν δεξά
μενοι τοὺς ἀνιάτως νοσοῦντας ἰά
σθε Κοσμά και Δαμιανὲ ἔνδοξοι
ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν αἰτούμενοι τοῖς
πίστει ὑμῖν καταφεύγουσι

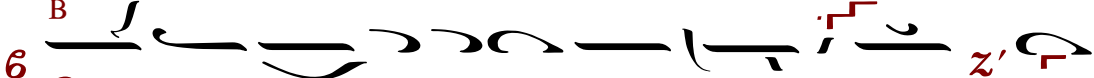
Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Προκείμενον ᾠχος δ'

ᾠχος 8^{τος} 8^{ος}

^χ₆
⁶_λ **Θ**αυ μαστος ο Θε ος εν τοις α γι οις
 (δλς)
 αυ του ⁶_λ

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
 ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

^B₆
⁶_λ **Θ**αυ μα στο ος ο Θε ο ο ος ^{z'}_λ εν

 τοις α α γι οι οις αυ του ου ου ου ου

 ου ⁶_λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
 Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ι'. 1, 5-8)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραηλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταῖς τῶν Ἀναργύρων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, ἀπάλλαξον παιῶν με καὶ δώρησαι ὑγείαν.

Ἦχος Δι' Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

Α γι ω Πνευ μα τι ταις των Α ναρ
 γυ υ ρων πρε σβει αις ε ευ προσ δε κτοις α
 παλλαζον πα θων με και δω ρη σε υ γει αν

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεήμων,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ταις της Θε ο το κου
 πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
 πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Σπῆχος: Ἐλέησον μέ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ομημα μου

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ρῶσιν τε καὶ ἴασιν, τοῖς ἐν ὁδύναις καὶ
 λύπαις, συμπαθῶς παρέχοντες, Ἅγιοι
 Ἀνάργυροι Θεῷ Πνεύματι., ἀλγεινῶν ρύσασθε,
 ἡμᾶς παθημάτων, καὶ κινδύνων ἀπαλλάξατε,
 καὶ πάσης θλίψεως, καὶ ἀρρωστημάτων
 δεόμεθα, τοὺς τὴν ὑμῶν ἀντίληψιν,
 ἐπιβοωμένους ἐκάστοτε, καὶ πταισμάτων λύσιν,
 αἰτήσασθε ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, ὡς τῶν πιστῶν
 πρέσβεις ἄριστοι, πρὸς Χριστὸν μακάριοι.

 Ρῶσιν τε και ι α σιν τοις εν ο δυ
 ναις και λυ παις συμπα θως πα ρε χον τες

 Α γι οι Α ναρ γυ ροι Θει ω Πνευ μα τι

αλ γει νων ρυ σα σθε ^Δ η μας πα α θη μα
 των ^Δ και κιν δυ υ νων α πα λ λα ζα τε ^Δ και
 πα σης θ λι ψε ως ^Δ και αρ ρω στη μα των δε
 ο με θα ⁶ τους την υ μων αν τι λη ψιν ^Δ ε
 πι βο ω με νους ε κα στο τε ⁶ και πται σμα
 των λυ σιν αι τη σα σθε η μιν πα ρα Θε
 ου ^Δ ως των πι στων πρε σβεις α ρι στοι ^Δ προς
 Χρι στον μα κα ρι οι οι οι ^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν
 κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον
 κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον
 ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις
 τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ

ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις
πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ
Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ
Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ
Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρείας· Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας,
Σπυρίδωνος Τριφυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως, Νικολάου του ἐκ Νάξου τῶν
θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου,
Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ
Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ
Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἱερομαρτύρων
Πολυκάρπου, Χαραλάμπους, Βλασίου καὶ
Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων
μαρτύρων γυναικῶν Θέκλας, Αἰκατερίνης,
Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς,
Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων
καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ

Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης· τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων
Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμης, ὧν τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων·
Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε·
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς οἰκτιρμοῖς,
καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σοῦ Υἱοῦ, μεθ'
οὐ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος πλὴ Νη —² Γα

ἄ ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρε σβεῦ σα τε ὑ περ

ἡ μων ἄ

Ἐκ πηγῶν σωτηρίου, τὸ γλυκύτατον ὕδωρ
τὸ τῶν ἰάσεων, πηγάζοντες πλουσίως, τῶν
νόσων τὴν πικρίαν, θεραπεύετε Ἅγιοι,
ἀποσβεννύντες αἰεὶ, τῶν λυπηρῶν τῇ φλόγα.

ἄ ἄ Ἐκ πη γων σω τη ρι ου ἄ το γλυ κυ τα

τον ὕ δωρ το των ι α σε ων ἄ πη γα ζον τες

πλου σι ως των νο σων την πι κρι αν θε ρα

πευ ε τε Α γι οι ἄ α πο σβεν νυ υν τες α

ει των λυ πη ρων την φλο γα ἄ

^Γ
^Γ Ἀ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
 η μων^Γ

Γεωργήσας τὰ πάθη, ἄρρωσθήμασι
 πλείστοις ἤδη ἐτάζομαι, ἀλλ' ὦ δυὰς ἁγία, τῶν
 Θείων Ἀναργύρων, τὴν ζωὴν μου βελτίωσον, καὶ
 τῶν πολλῶν μου κακῶν, τὴν ἄνεσιν παράσχου.

^{Μ Γ}
^Γ Γε ωρ γη σας τα πα θη^Γ αρ ρω στη μασι
 πλει στοις η δη ε τα ζομαι^Γ αλλ' ω δυ ας α
^{Γ Ν Γ}
 γι α των Θει ων Α ναρ γυ ρων την ζω ην
 μου βε λτι ω σον^Γ και των πολ λω ων μου κα
^{Ν Γ}
 κων την α νε σιν πα ρα σχου^Γ

^Γ
^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι^Γ

Ἐν ὀδύνῃ τὸν βίον, διὰ πλῆθος κακίας ἀνύω
Ἅγιοι, καὶ πέπλησμαι μωλώπων, τῶν ἐκ τῆς
ἁμαρτίας, ἀλλ' ὑμεῖς θεραπεύσατε, Ἀνάργυροι
θαυμαστοί, τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου.

Ἐν οδυνητον βιον δια πληθος
κακίας ανυω Ἀγιοι και πεπλησμαι μω
λωπων των εκ της αμαρτίας αλλ' υμεις
θεραπευσατε Ἀναργυροι οι θαυμαστοι
την τάλαιναν ψυχήν μου
και νυν και αει και εις τους αι
ωνας των αιωνων αμήν

Ρώμην θείαν μοι δίδου, Θεοτόκε Παρθένε
καθικετεύω σέ, ὥς ἂν ποιῶ καὶ πράττω, τὸ
θέλημα τὸ Θεῖον, ἐκ δυνάμεως Ἀχραντε, καὶ τῷ
Υἱῷ σου Ἀγνή, πιστῶς εὐαρεστήσω.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

^{Μ Γ}
Ἄ ^Γρω μην θει αν μοι δι δου ^Γ Θε ο το κε
Παρ ^Νθε νε κα θι κε τευ ω σε ^Γ ως αν ποι ω
και πραττω το θε λη μα το Θει ον εκ δυ
να με ως Α χραν τε ^Γ και τω Υι ω ω σου
Α γνη ^Ν ^γ πιστω σευ α α ρε στη σω ^Γ

Ὡς δὴ η' .
Τὸν Βασιλέα.

^Γ
Ἄ ^Γ ^χ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υπερ
η μων ^Γ

Ἀ πασαν βλάβην, τὴν καθ' ἡμῶν τοῦ Βελίαρ,
ἀποκρούσασθε Ἀνάργυροι ταχέως, καὶ ἡμῶν τὸν
βίον, ἀνώδυνον τηρεῖτε.

^Γ
Ἄ ^Γ ^χ πα σαν βλα βην ^χ την καθ η μων
του Βε ^Ν λι αρ ^Δ α πο κρου σα σθε Α ναρ γυ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ροι τα χε ως και η μων τον βι ι ον α
νω δυνον τη ρει τε
γι οι του Θε ου πρεσβευσατε υπερ
η μων

Θένος μοι δίδου, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ὦ
αὐτάδελφε δυὰς τῶν Ἀναργύρων, τοῦ πατεῖν
ἐπάνω, ὄφρων καὶ σκορπίων.

Θε νος μοι δι δου κα τα πα θων ο
λε θριων ω αυ τα δελ φε δυ ας των Αναρ
γυ ρων του πα τειν ε πα α νω ο φε ων
και αι σκορ πι ων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευμα τι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ἴδε τὸν πόνον, τῆς ταλαιπώρου ψυχῆς μου,
ὦ αὐτάδελφε δυὰς τῶν Ἀναργύρων, καὶ
παράσχου ταύτῃ, ὑγείαν οὐρανόθεν.

Ἰδε τὸν πόνον, τῆς ταλαιπώρου
ψυχῆς μου ὦ αὐτάδελφε δυὰς τῶν Ἀ
ναργύρων καὶ παράσχου ταύτῃ ὑγεί
ανου οὐρανόθεν

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν

Μὴ διαλίπῃς, Θεοχαρίτωτε Κόρη,
περιεποῦσα ὡς Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, τοὺς
ὑπερυψούντας, τὴν δόξαν σου τὴν θείαν

Μὴ διαλίπῃς Θεοχαρίτω
τε Κόρη περιεποῦσα ὡς Μητέρα τοῦ Ὑ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ψιστου^γ τους υ πε ρυ ψου ουν τας την δο
ξαν σου ου την θει αν^γ

Ὡδὴ θ'.
Ἦχος πλ. δ'.

Κυρίως Θεοτόκον...

γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων^γ

Οἱ κόσμω τάς ἰάσεις, νέμοντες ἀπαύστως,
θεομακάριστοι Θεῖοι Ἀνάργυροι, ἐκ πάσης
νόσου ἀτρώτους ἡμᾶς φυλάξατε.

Οι κο ο σμω τας ι α σεις^γ νε μον τες
α πα αυ στως^π θε ο μα κα ρισ τοι Θε ι οι Α
να ρ γυ ροι^γ εκ πα σης νο σου α τρω τους
η μας φυ λα ξα τε^γ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Γ
Α Ἀ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρε σβευ σα τε ὑ περ
— η μων Α

Υ ψώ σα τε τὸν νοῦν μου, ἐννοιῶν ματαίων,
καὶ τὴν ζωὴν μου τηρήσατε ἄνοσον, ὡς ἀγαθοί
μου προστάται Θεῖοι Ἀνάργυροι.

Γ Π Γ
Α Υ ψ ω σα τε τὸν νοῦν μου Α εν νοι
ων μα ται ων Α και την ζω ην μου τη ρη σα
τε α α νο ο σον Α ως α γα θοι μου προ
στα α ται + Θει οι Α ναρ γυ ροι Α

Γ
Α Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευμα τι Α

Υ πὲρ τῶν ἀνυμνούντων, ὑμᾶς Θεοφόροι,
διὰ παντὸς δυσωπεῖτε τὸν Εὐσπλαγχνον, πάσης
ἀνάγκης ἐν βίῳ ῥύεσθε πάντοτε.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Γ Π Γ
Α Υ πε ερ των α νυ μουν των Α υ μας
Θε ο φο ο ροι χ λ δι α παν τος δυ σω πει τε
τον Ε ευ σπλα αγ χνον Α πα σης α να
γκης εν βι ω ρυ εσθε παν το τε Α
Ν Γ
Α Η και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Α

Υ μνοῦμεν σὲ Παρθένε, ὅτι τῷ σῷ τόκῳ, ἐκ
τῆς ἀρχαίας κατάρας ἐρρύσθημεν, καὶ τῆς ζωῆς
τῆς ἀλήκτου κατηξιώθημεν.

Γ Π Γ
Α Υ μνου ου μεν σε Παρ θε νε Α ο τι τω
σω το ο κω χ λ εκ της αρ χαι ας κα τα ρας ερ
ρυ σθη μεν Α και της ζω ης της α λη κτου
κα τη ξι ω θη μεν Α

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Μεγαλυνάρια. ^Γ
Ἀ Ἄ ξι ον ε σ τιν ως α λη
^N ^Γ ^N ^Γ
θως ^Δ ^q μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ ^q την
^N
α ει μα κα ρισ τον και πα να μω μη τον ^Δ ^q
^Γ ^Π
και Μη τε ρα του Θε ου η μων ^Δ την τι μι
^Γ ^Π
ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο
^Γ ^Π
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α
^Γ
δι α φθο ρως ^Δ ^q Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Δ
^Γ
την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν ^Δ
Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀναργύρων ἡ ξυνωρίς, οἱ τῶν
ἀσθενούντων, ἱατῆρες θαυματουργοί, Κοσμᾶ
Θεοφόρε, Δαμιανέ τε Θεῖε, τῶν ἀρετῶν τὰ θεῖα
ἐνδιαιτήματα.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Π Ν Γ
ᾠ Χαι ροις Α ναρ γυ ρων η ζυ νω ρις ᾠ οι
Π
των α σθε νουν των ι α τη ρες θ αυ μα
Γ Ν Γ
του ργοι ᾠ Κο σμα Θε ο φο ρε Δα μι α νε
Ν Γ Ν
τε Θει ε λ των α ρε των τα θει ει α Δ
Γ
εν δι αι τη μα τα ᾠ

Πλούτῳ διαπρέποντες ἀγαθῶν, εὐποιίας
ῥεῖθρα, ἀνεδείχθητε συμπαθῶς, καὶ τάς
ἀσθενείας, ἰᾷσθε ἀναργύρως, τῶν χαλεπῶς
πασχόντων Θεῖοι Ἀνάργυροι.

Π Γ
ᾠ Πλου τω δι α πρε πον τες α γα θων ᾠ
ευ ποι ι ας ρει θρα α νε δει χθη τε συ
Ν Γ
μπα θως ᾠ και τας α σθε νει ας ι α σθε α
Ν Γ Ν
ναρ γυ ρως λ των χα λε πως πα σχο ον των Δ

Θεοι Ἀναργυροι

Χάριν δεδεγμένοι παρὰ Θεοῦ, δωρεὰν τὰς νόσους, θεραπεύετε τῶν πιστῶν, καὶ τῶν βαρυτάτων, παθῶν λυτροῦσθε θᾶπτον, τοὺς ἐπικαλουμένους ὑμᾶς Ἀνάργυροι.

Χαριν δεδεγμενοι παρὰ Θεοῦ δωρεάν τας νόσους θεραπεύετε των πιστων και των βαρυτατων παθων λυτροῦσθε θάπτον τοὺς ἐπικαλουμένους ὑμας Ἀναργυροι

Ὡφθη ἰατρεῖον πνευματικόν, Πνεύματι Ἁγίῳ, ὁ ναὸς ὑμῶν ὁ σεπτός, ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶς τίς, προστρέχων ἐκλυτροῦται, δεινῶν ἄρρωστημάτων Θεῖοι Ἀνάργυροι.

Ὡφθη ἰατρεῖον πνευματικόν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Πνευ μα τι Α γι ω ο να ος υ μων ο
σε πτος εν αυ τω γαρ πας τις προ στρε
χων ε κλυ τρου ται δει νων αρ ρω στη μα α
των Θει οι Αναρ γυ ροι

Χαίρετε νοσούντων θεραπευταί, καὶ
ῥώσεως θείας, καὶ ὑγείας προμηθευταί,
χαίρεται διώκται, πνευμάτων ἀκαθάρτων,
Κοσμᾶ Δαμιανέ τε ἀξιοθαύμαστοι.

Χαι ρε τε νο σουν των θε ρα πευ ται
και ρω σε ως θει ας και υ γει ας προ μη
θευ ται χαι ρε ται δι ω κται πνευ μα
των α κα θαρ των Κο σμα Δα μι α νε ε
τε α ξι ο θαυμαστοι

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Πάσης ἀσθενείας πάσης ὀργῆς, φθορᾶς τε καὶ βλάβης, καὶ ἀλγήματος χαλεποῦ, ἀσινεῖς τηρεῖτε, ἡμᾶς θαυματοβρύται τοὺς προσιόντας πόθῳ, ὑμῖν Ἀνάργυροι.

Πάσης ἀσθενείας πάσης ὀργῆς, φθορᾶς τε καὶ βλάβης, καὶ ἀλγήματος χαλεποῦ ἀσινεῖς τηρεῖτε ἡμᾶς θαυματοβρύται τοὺς προσιόντας πόθῳ ὑμῖν Ἀνάργυροι.

Οἷαπερ θεράποντες Ἱατροί, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀσθενείας ὀδυνηράς, ἰάσασθε τάχος, ἀρρήτῳ ἐπισκέψει, ἡμῶν Θαυματοβρύται, σοφοὶ Ἀνάργυροι.

Οἷαπερ θεράποντες Ἱατροί, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀσθενείας ὀδυνη

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Γ
ρας ρ α σα σθε τα χος αρ ρη τω ε πι
N Γ N Γ
σκε ψει η μων Θαυ μα το βρυ υ ται Δ σο φοι
Α ναρ γυ ροι ρ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Π
Πα σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι ρ
N Π
Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
Γ N Γ
δε κας ρ οι Α γι οι Παν τες με τα της
N Γ
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν Δ
Γ N Γ
εις το σω θη ναι η μα α α ρ ρ

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

*Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.*

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. ᾠχος πλ. δ'

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί,
ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος λ' ᾠδὴ — — — — —

Ἄ γ ι ο ι Ἀ ν α ρ γ υ ρ ο ι κα ι θαυ μα
του ου ρ γ ο ι ε πι σ κε ψ α σ θ ε τ ας α σ θ ε
ν ει ας η μ ω ν Δ δ ω ρ ε α ν ε λα β ε τ ε Δ δ ω ρ ε
α ν δ ο ο τ ε η μ ι ν

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,

ἱεσίσαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
 ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
 τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ
 καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν ...

Ῥῦσαι νοσημάτων χαλεπῶν, καὶ
 φθοροποιῶν ἀλγηδόνων, τῶν Ἀναργύρων дуάς,
 τοὺς θερμῶς προστρέχοντας, τῇ προστασίᾳ
 ἡμῶν, ἐνεργεῖα τῆς χάριτος, τῆς ὑμῖν δοθείσης,
 Κοσμᾶ παναοίδιμε, Δαμιανέ τε σοφέ, ὅπως ἐν
 ὑγείᾳ τελείᾳ, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει, τὸν ὑμᾶς
 δοξάσαντα δοξάζωμεν.

Εἴτα ψάλλονται ψάλλονται τὰ παρόντα τροπάρια.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.....

ᾠχος Δι

Ῥῦσαι νοσημάτων χαλεπῶν

καὶ φθοροποιῶν ἀλγηδόνων των Α

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΓΕΛΩΝ

ναρ γυ υ ρων δυ ας ζ' τους θερ μως προ στρε
χον τας τη προ στα σι ι α η μων ε
νερ γει α της χα ρι τος της υ μιν δο θει ει σης
ζ' Κο σμα πα να οι δι με Δα μι α νε ε
τε σο φε ε ο ο πω ως εν υ γει α τε
λει α ζ' και ει ρη νι κη κα τα στα σει ν'
τον υ μας δο ξα σαν τα δο ξα ζω μεν ε

Δέσποινα πρόσδεξαι τάς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ε Δε σποι να α προ σδε ζαι αι ρ' τας δε η
σεις τω ων δου λων σου ε και λυ τρωσαι η
μας ν' α πο πα σης α να α γκης και θλι ψε

Ὡς

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μὲ ὑπὸ τὴν σκέπην
σου.

Τὴν πασαν ε ελ πι δα μου εἰς σε α
να α τι θημι Μη τερτου Θε ου φυ λα ζον
με ὑπο τη ην σκε πην σου ου ου

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.